

Iată, din adânc iese Soarele

Mel.: Oluf Ring aprox. 1915
Den Danske Salme Bog 754b

la - tă din a - dânc ie - se Soa - re - le, Se îm-bra-că-n

foc a - cum mă - ri - le. Ce lu - mi - nă li - nă co -

boa - ră sfânt, Se a - șa - ză - nda - tă pe - ntreg pă-mânt

2. De lumină eu mă voi bucura,
Și mărire Domnului voi cânta!
Căci deși pământul de moarte e plin,
Eu sunt viu și-i cânt Domnului: Amin.

3. La începutul zilei Îi mulțumesc,
Că mi-a dat prin valuri să izbutesc.
Chiar și prin furtună de-ar fi să trec,
„A Ta fie voia”, să pot să-l grăiesc.

4. Să te îmbrățișez, o, frumoasă zi,
Să îi chem pe nume, de-aș îndrăzni,
Pe toți cei iubiți, ce-s' al Domnului dar,
Mamă, soră, dragă: doar nume de har.

5. Valuri de lumină ne duc spre cer,
Vântul să ne bată din spate, sper,
Ni-L trimite Tatăl, de sus ca dar
Făcătorul nostru, Cel plin de har.

6. Când pe marea vieții de-o fi să văd,
Pregătit mormântul și doar prăpăd,
Ca să tremur, nu mă lăsa prea mult,
Sunt și eu al Tău, vreau de Tine s-ascult.

7. Iarăși din adânc, Soare va ieși
Moarte pe vecie nu va mai fi!
O, Lumină sfântă, acum ai învins,
Al Vieții țărâm, în sfârșit l-am atins.